

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, R. Pulbere, A. Bostan)

DECIZIE

24 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând recursul depus de Codreanu Vitalie,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea lui Codreanu Vitalie
împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii
Consiliului Superior al Procurorilor din 19 iulie 2023 prin care s-a dispus convocarea
Adunării Generale a Procurorilor pentru data de 23 august 2023,

împotriva încheierii din 22 august 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea lui Codreanu Vitalie cu privire la suspendarea actului
administrativ contestat,

c o n s t a ț ă :

La 16 august 2023, Codreanu Vitalie a înaintat acțiune în contencios
administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a solicitat
suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 19.07.2023
prin care s-a dispus convocarea Adunării Generale a Procurorilor pentru data de
23.08.2023 și anularea aceluiși act administrativ.

În susținerea cererii cu privire la suspendarea hotărârii Consiliului Superior al
Procurorilor din 19.07.2023, reclamantul a invocat că, la 01 octombrie 2013, Curtea
Constituțională a pronunțat hotărârea pentru controlul constituționalității articolului
11 alin. (4) din Legea nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Națională a
Moldovei și articolelor 21 alin.(3) și 23 alin.(3) din Legea contenciosului
administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000 (Sesizarea nr. 26a/2013). Curtea a
menționat că posibilitatea persoanei de a utiliza în instanța de judecată toate
mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa, constituie un remediu efectiv
pentru asigurarea unui proces echitabil, principiu care se desprinde din cuprinsul art.
20 alin.(1) din Constituție conform căruia, orice persoană are dreptul la satisfacție
efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care
violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Potrivit art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 privind unele
măsurile aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de
autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, în termen de 7 zile de la emiterea
de către Comisia de evaluare a deciziei de evaluare a ultimului candidat la funcția
de membru în consiliul respectiv, înscris la alegeri sau concurs până la 27 martie

2022, vor convoca Adunarea Generală pentru alegerea membrilor consiliului respectiv, care va fi organizată în cel mult 35 de zile de la data convocării.

În condițiile circumstanțelor noi apărute care rezultă din efectul deciziei Curții Supreme de Justiție din 01 august 2023, în viziunea reclamantului la momentul depunerii cererii în instanță nu au fost evaluați/reevaluați toți candidații la funcția de membru în Consiliu, astfel încât, se impune revocarea hotărârea Consiliul Superior al Procurorilor din 19 iulie 2023, or în caz contrar există riscul imposibilității realizării dreptului de a fi candidat eligibil la funcția de membru al Consiliului Superior al Procurorilor, și inevitabil vor fi cauzate prejudicii iremediabile și ireversibile, care în mod evident nu vor putea fi remediate în viitor în nici un fel, fiind prin urmare constate încălcări ale drepturilor subsemnatului și respectiv vicii fundamentale ale procesului de desfășurare a ședinței Adunării Generale a Procurorilor și a rezultatelor alegerii membrilor Consiliului Superior al Procurorilor, ceea ce în consecință va putea genera anularea hotărârilor Adunării Generale a Procurorilor care vor fi adoptate în acest sens.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ și art. 172 alin. (3) din Codul administrativ, reclamantul a solicitat suspendarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 19 iulie 2023.

Prin încheierea din 22 august 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea lui Codreanu Vitalie cu privire la suspendarea actului administrativ contestat.

La 06 septembrie 2023 (prin oficiul poștal), Codreanu Vitalie a declarat recurs împotriva încheierii din 22 august 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 19 iulie 2023.

În susținerea recursului a invocat circumstanțe de drept și de fapt similare celor din cererea cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat. Suplimentar a invocat că, nu poate accepta argumentele instanței de fond, precum că legalitatea actului urmează a fi examinată prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept existente la data emiterii acestuia, or în viziunea recurentului o asemenea abordare ar periclita și reduce la zero situațiile când circumstanțele se modifică pe parcursul evoluției situațiilor de fapt, fapt care impune revizuirea/revocarea actelor administrative.

În conformitate cu prevederile art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea contestată, în lipsa părților, la 22 august 2023 și a comunicat actul judecătoresc la adresa electronică a reclamantului în aceeași zi (f.d. 80). Astfel, declarând recursul prin oficiul poștal, la 06 septembrie 2023, Codreanu Vitalie a acționat în interiorul termenului stabilit de lege.

Potrivit articolului 243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece argumentele indicate în cererea de recurs au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie de respingere a recursului.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Din interpretarea corectă a normei legale enunțate, instanța de recurs reține că prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operațiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Aceasta presupune fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Legiuitorul a stabilit expres la art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, doar două condiții de suspendare și anume, a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Respectiv, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeieri necesare a fi întrunite, prevăzute prin lege.

Așadar, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, și nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, prin urmare, cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

În speță, referitor la primul temei prevăzut de legiuitor – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, instanța de

recurs menționează că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament se desprinde din faptul că ilegalitatea actului administrativ individual este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare. Corespunzător, ilegalitatea actului administrativ individual vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura, chiar și temporar, regula executării imediate a actului administrativ prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

La caz, Codreanu Vitalie în motivarea solicitării de suspendare a executării hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 19 iulie 2023 a invocat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea emiterii actului administrativ, însă fără a prezenta argumente sau probe convingătoare care ar putea servi drept temei legal de suspendare a executării actului administrativ individual contestat.

Instanța de recurs, fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecării și fără a tranșa chestiunea legalității actului contestat, reține că prima instanță corect a concluzionat asupra faptului că în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu au fost constatate obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 19 iulie 2023.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legiuitor – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, instanța de recurs relevă că scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ. Și aceasta deoarece, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată și nici probată în regim suficient de obiectiv și convingător. Or, la depunerea cererii privind suspendarea executării actului administrativ, reclamantul nu a argumentat prin ce

acțiuni anume, nedisponerea suspendării actului contestat i-ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile.

De altfel, Completul de judecată constată că, în contradicție cu eventualul prejudiciu invocat de recurent, potrivit art. 14 alin. (6) din Legea 26/2022, cererea de contestare a deciziei Comisiei de evaluare se judecă în conformitate cu procedura prevăzută în Codul administrativ, cu excepțiile stabilite prin prezenta lege, și *nu are efect suspensiv* asupra deciziilor Comisiei de evaluare, *alegerilor* sau concursului *la care participă candidatul respectiv*. Cu alte cuvinte, faptul contestării, casării deciziei Comisiei, dispunerea reevaluării de către instanța de judecată, nu are și nu poate avea efect suspensiv asupra procesului de alegere la adunarea dispusă prin actul administrativ contestat, or acest drept nu este garantat de legiuitor, din contra acesta din urmă urmărește scopul continuării proceselor de selectare a candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor.

În același timp, orice acțiune întreprinsă trebuie să fie proporțională cu scopul său, iar ingerințele în drepturile pârâtului și persoanelor interesate (sistemul procuraturii) trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului.

În fine, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție trage concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Codreanu Vitalie declarat împotriva încheierii din 22 august 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea lui Codreanu Vitalie împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 19 iulie 2023 prin care s-a dispus convocarea Adunării Generale a Procurorilor pentru data de 23 august 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președinte,
judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă